

Dočkáme se někdy?

Neustále se prodlužující doba, kdy všichni čekáme, až bude ustanovena vláda ke spokojenosti občanů, nepřispívá ke klidu. Mnozí si kladou otázku, zda vůbec někdy budeme znát jména jednotlivých ministrů a zda vláda požádá o důvěru. Doma ani v zahraničí tento stav nepřispívá k důvěře v naš stát. Politika je o kompromisech. Musí však vždy na prvním místě prosazovat zájmy lidí a prosperitu státu. KSČM klade důraz na prosazení jednotlivých bodů volebního programu, jen tak totiž může dojít ke zlepšení našich životních podmínek. Spokojený občan je zárukou i dalšího úspěšného rozvoje naší republiky.

Podle posledních průzkumů klesla důvěra ve vládu, hejtmany, prezidenta i poslance. Není se co divit. Lidé začínají být otráveni prodlužujícím se vyjednáváním o vládě, které zatím nemá konce. Je spousta věcí, které je třeba urychlene řešit. Jejich odsouvání působí jen další problémy. Sněmovna čeká na vládní návrhy zákonů či jejich novel, zatím však marně. Namátkou lze připomínenou nedostatečné financování školství, zdravotnictví a sportu. Také doprava je ve stavu, kdy čeká na razantní řešení. Dalekosáhlé vize jsou sice hezké, ale lidé očekávají rychlá a vše prospěšná řešení. Je otázkou, kdo bude v příští době ovládat jednotlivé resorty. Většinou každý z nich přichází s vlastním pohledem a mění vše předchozí. Vzniká tak nekonečný kruh někdy až neuveritelných nápadů.

Lidé dali politikům důvěru a dnes ji pomalu ztrácejí. Nepromarně již ani jeden den, věnujme se konkrétní práci a plnění závazků, které politické strany a hnutí deklarovaly ve svých volebních programech. Jen tak se navráti důvěra občanům v politice.

Máme před sebou komunální volby a volby do Senátu. Politické strany a hnutí budou opět občanům předkládat košaté volební programy. Pečlivě zvažte, zda sliby, které vám nabízí, jsou reálné, méně je někdy více.

Milosava Vostrá, poslankyně za KSČM a předsedkyně Rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny PČR

KSČM nechce Okamuru, počítá i s předčasnými volbami

Komunisté vidí vinu za výsledek jednání ANO a soc. dem. na obou stranách, víc však v přistupu ČSSD, která by se vzhledem k výsledku voleb měla chovat umírněněji. Nechťejí jednat s Okamurovou SPD a počítají i s mořadnými volbami. „Krach jednání jsem úplně neočekával. Spor možná chtěl mediátora a tím jsme se mohli stát,“ prohlásil v pátek předseda komunistů Filip. Podle něho byly požadavky ČSSD přehnané. „Jejich výsledek voleb byl horší než nás, těžko s ním mohli dosáhnout toho, co chtěli. Tu chybou za němůžeme napravit,“ řekl Filip novinářům během jednání výkonného výboru. Komunisté jsou podle něho připraveni k dalším jednáním, i v závislosti na výsledku sobotního sjezdu ČSSD.

Zatvrdělá ČSSD

O dalším postupu jedná ústřední výkonný výbor KSČM v sobotu. O případné toleranci vládě ANO, kterou by zároveň podpořilo hnutí SPD, komunisté podle Filipa zatím nejednali. „V politice platí nikdy neříkej nikdy, ale zatím nevidím obrys takového jednání,“ dodal. Podle Filipa je ve hře více variant, včetně obsazení některých ministerstev odborníky z vyvolaných předčasných voleb, na kterých by se shodlo 120 poslanců. „I taková varianta je možná,“ řekl. Pravděpodobnost voleb se zvýšila podle šéfa klubu KSČM Kováčka. „Je třeba, aby se již přiblížil konec jednání, aby strany přetavily svůj volební výsledek v konkrétní práci a skončilo to věčné přetahování,“ řekl Práv. Podle místopředsedy ÚV KSČM Jiřího Dolejše se páteční výbor neklonil k okamžitému ukončení jednání. „Bereme to jako selhání vyjednavačů ANO a ČSSD. Pokud bychom se touto cestou vydali k předčasným volbám, tak je to škoda. Jsou jen alibi pro vyjednavačskou impotenci,“ řekl Práv. „Pokud k volbám dojde, tak musíme být připraveni. „Předpokládáme konzultace s Andrejem Babišem i s dalšími stranami, tedy i s námi. Pokud by chtělo ANO menšinovou vládu, tak si musí sehnat partnera, my nechceme programově spolupracovat s SPD,“ uzavřel Dolejš. Člen VV Zdeněk Ondráček nebyl krachem překvapen. „Předpokládal jsem to, když jsem viděl tu neochotu ustoupit z pozice na obou stranách. Podle mě byla nabídka ANO dostatečná na to, aby byla akceptovatelná, protože ministerstvo spravedlnosti je, aspoň co se týká těch kauz, o které se hraje, víc než ministerstvo vnitra,“ řekl Práv. Komunistický poslanec Vladimír Koniček označil krach jednání za selhání Babiše. „Zatím jsme milovali o podpoře vlády ANO s ČSSD. O odpovědnosti Babiše miluj také člen ústředního výkonného výboru KSČM Alexander Černý. „Ale i partner v jednání by měl mít soudnost. Trochu nechápu zatvrdělost ČSSD, komentoval tvrdení soc. dem. na ziskání vnitra. „Působí to na mě, jako by chtěl jednání skrečovat a doufají, že v dalším kole budou mít ještě lepší podmínky a že někoho zaženou do kouta. Obávám se, že je to výstrel naslepo a trochu hazardní,“ řekl Černý Práv. I on lituje, že nedošlo ke společnému jednání ANO, ČSSD a KSČM. Podle něho to byla největší chyba, ze které by se měli aktéři vyjednávání poučit. „Skrečovat je to nejhorší, co by se mohlo stát. To by asi skončilo předčasnými volbami, což nevyhovuje skoro nikomu,“ dodal Černý. Podle místopředsedkyně klubu KSČM Hany Aulické Jírovcové sehrál své v ČSSD i silný nesouhlas členů s vládou ANO. „Podle mě se otevřeně hraje i o to, že by Jan Hamáček mohl být odvolán z pozice předsedy. To si musí vyříkat ČSSD sama, ale zřejmě to mělo velký vliv,“ řekla poslankyně Práv. Také podle dalšího poslance KSČM Stanislava Grosipiče velký díl odpovědnosti za krach nese ČSSD. Dovede si představit menšinovou vládu ANO tolerovanou KSČM, ale „za přísnějšího respektování politických subjektů i s vědomím toho, že ANO volby výrazně vyhrálo a my nikoli, takže žádné další požadavky nad rámec toho, jak je stavěla soc. dem., nejsou na místě“. Je třeba se chovat rozumně, vyzval Grosipič Novinky.cz

KSČM bude důrazně prosazovat svůj program

Nezdar jednání, vedených vítězem voleb s ČSSD, je selháním obou stran. Premiér v demisi neprokázal odpovídající zájem ani o konstruktivní námyty KSČM. S despečtem reagoval i na legislativní návrhy, týkající se karení hlásky, referenda, zálohovaného výzváním i jiných důležitých otázek. Důvěryhodnost hnutí ANO rozhodně neposílil ani postup ministra Stropnického při vyhoštění diplomátů RF, ani rozhodnutí ministra R. Pelikána při vydání údajného ruského „hacker“ do USA.

Jednání o podpoře vzniku vlády, která jsme dosud s výhradami podporovali, měla být uzavřena do 10. 4. 2018. Poté, co předsednictvo ČSSD doporučilo rozhovory o koalici s ANO ukončit, je rozhodnutí o dalším postupu v rukou prezidenta republiky M. Zemana, který A. Babiš jednáním o sestavení vlády pověřil.

KSČM jedná nejen s vítězem voleb v zájmu stability země, ve prospěch dolních deseti miliónů a s cílem prosadit maximum z našeho programu. Povede-li další vývoj k vypsání předčasných voleb, odpovědnost za to ponesou strany neschopné konstruktivního jednání a rozumného kompromisu. KSČM je však plně připravena i na takovou alternativu.

UV KSČM 7.4.2018

Stanovisko Výkonného výboru Středočeského krajského výboru KSČM

Dne 5. dubna zasedal VV Středočeského KV KSČM a jednoznačně nedoporučil vytváření další akciové společnosti, tedy nahradit Asociaci středočeských nemocnic **akciovou společností** (Oblastní nemocnice Středočeského kraje a.s.), která by nebyla zdravotním zařízením (ani holdingem), ale servisní organizací pro další nemocnice (něco mezi modelem jihočeského a královehradeckého kraje).

VV Středočeského KV KSČM vyjádřil i určité pochybnosti v případě vzniku "obdobné" příspěvkové organizace. Tematu byla věnována velká část diskuse a převažují obavy, že v obou případech se může část nákladu na léky, zdravotnický materiál a případně další služby snížit, ale tím, že si služby budou muset oblastní nemocnice (akciové společnosti) nakupovat, přesune se část nákladu do jiných položek. Tedy závěr VV St. KV KSČM byl, nepodpořit tento krok, vyžádat si další podklad a přenést toto na úroveň politického jednání s tím, že kdybychom tento krok podpořili, říkal KSČM proti svému vlastnímu programu.

Stanislav Grospič, předseda St. KV KSČM

Zoufalci

Na útocích zástupců primitivníjší civilizace na nás západní svět není nejstrašnější brutalita nebo počet obětí. Nejstrašnější je zoufalost a bezradnost evropských elit. Představte si třeba Winstona Churchilla, že by byl po náletech na Londýn především „otřesen“? A měl by něco ve smyslu: „Kvůli pář agresivním pilotům nemůžeme soudit celý německý národ. Většina Němců je slušná ... Je věci Němců, jestli vyznávají nacismus, nebo ne, to my nemůžeme soudit...“ A další by se přidával: „Největší nebezpečí je teď nárůst xenofobie a protiněmeckých nálad mezi prostými Brity...“ Rektor Oxfordu by varoval: „Hlavně teď nezneužít studentské shromáždění na nějaké patriotické projevy a tupé národotvety...“ Státníky ale nemáme od toho, aby byli otřeseni, ale aby něco dělali.

Vidíme výsledky. Německo má přes 80 milionů lidí a pozice jeho vůdců za poslední měsíc. „Přijmeme každého“, Za týden: „Každýho již nezvládneme – bude nutno přerozdělit“, nově „Buďme všechny vracet do místa vstupu do EU s výjmou Řecka“. Názorové kotrmelce o 180 stupňů, ale oni asi nemyslí vážně ani jedno z těch stanovisek. To je jen taková hra, média hrají s nimi, tak se to třeba ještě chvíli nějak zvládne. Evropské špičky se dokázou před kamerami – chráněny policisty – maximálně projít po bulváru. Někteří zástupci Francie – jako Marine Le Pen – však do průvodu nesmějí, protože hlavní neprítehl není islámský radikalismus, ale demokratičtí odpůrci současné podoby Evropské unie.

Čeští aktivističtí novináři a komentátoři už jedou tuhle nalejvárnou v plné palbě, „Uprchlíci jsou naši spojenci proti terorismu“, „Hrozí zhnědnutí veřejného prostoru“ a obecně každý s opačným názorem je fašista (tuto větu jsem včera osobně slyšel na ČT!!!). Řada českých politiků a celých stran si myslí to samé. To se střetává s naprostou opačnými názory obyvatelstva. A tak tyhle naše „elite“ lidí prostě radikalizují a ženou je do náruče někoho, kdo skutečně zaveli „Takhle dál ne“. A čím to bude děle trvat, tím to bude menší dobrák. V téhle atmosféře už fakta nejsou důležitá. Ze některého z pařížských vrahů přišel teď do Evropy přes Řecko jako uprchlíci, no a co „Refugee welcome“ a „Hate free“.

Že většina běženců přichází přes Turecko, kde není žádná válka, je tam demokracie a je to země kulturně jím daleko bližší? Tedy jako by v Čechách byla válka, kdežto na Slovensku by byl mír a klid, ale my masově táhli někam na Island. No a co? Že když se díváte na dokumenty o válce (třeba II. světové), tak uprchlíci jsou většinou starci a stařeny, matky s dětmi na rukou, rodiny s užilky majetku, zbitáčení v zákonetráku, kdežto teď si křepce vykračují mladí, dobré a zdravě vypadají muži s chýtrými telefony. No a co, to je fašismus, co tady naznačuješ, komentátore!

Že většina uprchlíků není vůbec ze Sýrie. No a co.

Ale teď nám budou radit, že se máme uklidnit a jako se tak nějak „seknout“. Ale okolo čeho a koho? Okolo Merkelové, Schulze, Hollanda, Junkera a jejich českých pomahačů? Tedy architektů rozvratu Evropy, zániku demokracie v evropském superstátu a lidí, kteří vidí v masách islámských běženců své nové voliče, protože na staré už není spoleh? NETuhle eurogarnituru je nutno poslat k čertu, protože přináší ryzí brachiální zlo.

Václav Klaus ml.

Zdroj Internet

Zapomenuté názvy kladenských dolů (3. část)

Důl Schöller v Libušíně (Šelerka)

V roce 1946 byl důl Schöller přejmenován na důl Zdeněk Nejedlý (ministr školství ve vládě Klementa Gottwalda), později na Nejedlý I a po převratu se vrátil název Schöller. Ke staré jámě Nejedlý I přibyla v roce 1968 vedle nová jáma Nejedlý III, hluboká 630 metrů a spojovacím překopem 2200 metrů dlouhým byla ropojena s doly MAX a následně stávajícími díly i s dolem MAYRAU. Nová jáma Nejedlý III měla větřci šachtu Nejedlý IV v Hradecné, ta se „proslavila“ tím, že měla největší přítok vody do podzemí, bylo to těžko uvrhnutelných 1500 litrů vody za jeden minutu, hotový vodopád, který ztěžoval v postupu práci hlubin. Hlavní jáma Nejedlý III byla vybudována pro otvírku nového dolového pole pod obcí Kačice, otvírce pole pod nádražím Kamenné Žehrovice a dobývce starých revíru Šelerky. Vybudovaným těžním zařízením a dlouhými důlními díly byla stažena veškerá těžba uhlí z dozívajících dolů Maxovky, Majrovky, Ronovky i nakonec z dolu Zápotocký v Dubí. Podobně, jako vozíky s uhlím, tažené trolejovými lokomotivami, se dopravovali vše vagoncemi a muklové (potrestaní) z věznice Vinařice, kteří ve třísmenném provozu fárali Mayrovou a pracovali třeba i šest kilometrů vzdáleném Kačickém poli. Na povrchu dolu Nejedlý II byly vybudovány nové objekty, například strojovna těžních strojů, kompresorovna na výrobu stlačeného vzduchu, třídírna a úpravná uhlí, šatny a koupele nebo i kantýna s jídelnou a administrativní budova. Starší potřebné provozy byly rozšířeny, jako třeba dřevíště, mechanické dílny, autoprovoz a zařízení na odvalu hlušin v Němcích, v katastru obce Svinářov. Starousedlici v širokém okolí Šelerky si vzpomenu na dva vysoké komínky místní tepelné elektrárny, která stála naproti vratnici šacht. Elektrárná spalovala uhlí, které jí dodával důl pásovým dopravníkem. Nesmíme zapomenout, že veškerá nová důlní díla, jako náražiště, čerpací stanice, okolní otvírkové překopy a veškerou povrchovou výstavbu prováděl nás podnik VKD Kladno. Vyčerpaná důlní voda zásobovala třeba velkovýkonnou prasat nedaleko za šachtou ke Smečnu. Dnes, po předčasném ukončení těžby, (zůstala tam zásoba kvalitního uhlí ještě na dvacet let), tam fungují soukromé firmy výroba přesných škvárobetonových tvárnic, truhlářna, vrakoviště aut, elektrovoz a jiné. Jižně od dolu je blízko starý kostelik sv. Jiří, kde se v jeho okolí prováděl archeologické vykopávky, hledající staré hradiště dávné kněžny Libuše. To jen na doplnění k historii dolování.

Žijeme ještě v právním státě? Občané, bojte se!

Jak se mají naši občané cítit bezpečně, když ani ministr spravedlnosti v demisi Robert Pelikán (ANO) nedodržuje zákon a nectí principy svobody a spravedlivého procesu?

Začnu zcela jasným útokem na advokátní profesi v podobě návrhu na změnu daňového řádu a to v podání jednobarevné vlády hnutí ANO a Pirátů. Advokáti by nově museli v určitých případech poskytovat finančním úřadům informace o svých klientech. Nehoráznost, která je v příjemném rozporu s principy spravedlivého procesu. Vláda společně s Piráty tak podléhá tlaku ze strany EU v podobě evropské směrnice s cílem prolomit advokátní mlčenlivost.

Podle České advokátní komory dochází k nejtěžšímu útoku na důvěrný vztah advokáta a jeho klienta od roku 1945. Občané ztrácejí právo na to, aby se mohli i nadále nerušeně a důvěrně se svým advokátem radit bez obav. Nově by totiž byl advokát povinen na žádost státní moci své klienty udat. A co na to pan ministr Pelikán? Ten již zřejmě zapomněl na definice slova „svoboda“, na ústavní slib, který složil jako člen vlády, na jakékoliv morální zásady.

Co bychom ostatně očekávali od člověka, který dle veřejně dostupných informací sám poruší zákon. Ptáte se jak? Třeba tím, že odoprel údajnému ruskému hackerovi Jevgeniji Nikulinovi právo a nárok na řádný, nezaujatý a nestranný proces a vydal ho Američanům. Pokud jsme v České republice někoho zatkli, tak ho máme soudit tady v ČR, nebo vydat domovskému státu. Vydat ho do cizího státu považuju za porušení 150 let platných právních principů.

Vydáním Nikulina ministr porušil zákon! Dokonce ani Nikulinův advokát nebyl informován, což je velmi nestandardní postup. Šest minut po půlnoci na Velký pátek odstartovalo americké letadlo na palubě s údajným ruským hackerem do USA. A co je na tom nejsmutnější? V tomto případě jede o novinářský atraktivní kauzu, o kterou se zajímají média. Co ale v případech méně atraktivních pro média, ve kterých můžou být lidé vydáni na nemilosť a nikdo z nás se o tom nedoví? Kdo ubránil svobodu jednotlivce? A co mají občané dělat, když se chtějí bránit? Co když je někdo udá?

Pan ministr Pelikán složil do rukou prezidenta tento slib: „Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony a uvádět je v život. Slibuji na svou čest, že budu zastávat svůj úřad svědomitě a nezneužíti svého postavení.“ Slib však porušil a proto ho vyzývám, aby neprodleně odstoupil! Zákony totiž platí pro všechny i pro člena vlády. Ministr by navíc neměl zneužívat svého postavení a upírat lidem právo na spravedlivý proces.

Vojtěch Filip, místopředseda Poslanecké sněmovny PČR a předseda ÚV KSČM

Dne 7.4. ministr spravedlnosti Pelikán podal sám demisi. Bylo to nezíštné?! Red.

Další návštěva u Městské policie v Kladně

Další prednáška, dne 29. března, v učebně Městské policie v Kladně, se tentokrát týkala sebeobrany. Prednášky se zúčastnili členky a členové LKŽ Jitřenka a Violka, Dia Klubu Kladno a klubu důchodců. Instruktor, který se zabývá výukou a výcvikem strážníků městské policie nám názorně ukázal, jak postupovat při napadení, abychom se útočníkovi úspěšně ubránili. Upozornil nás, abychom byli výšimaví a ostražití v případech, kdy ve večerních hodinách jsme ještě daleko mimo domov. K názorným ukázkám si vybral naši členku Ivanku Zvonařovou a názorně nám předvedl, jak se útočníkovi ubránil. Rovněž nám poradil jaké pomůcky můžeme na svou obranu použít. Tak třeba různé spreje, klíče, lahev s vodou, kabelku anebo i čepici se štítkem. Prednáška byla pro všechny zúčastněné velmi poučná, ale určitě jsme si všichni přáli, abychom tyto případy napadení nikdy nezažili. M. Möstlová

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 313 128 003, 312 687 909, E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: <http://kladno.kscm.cz>

Nevyžádané příspěvky se nevracejí

Pražské povstání (4)

Skupina vojsk SS Wallenstein pronikala ku Praze přes Jilové a Vrané. Cestou osvobozovala dříve zajaté a odzbrojené skupiny. Už před Prahou narazila na silný odpor. Jen ztěžka překonávala barikády v Modřanech. Pronikla do Bránika a Podolí, ale cíle - středu města nedosáhla. Po druhém běhu Vltavy postupovala hlavní proud, 5.000 mužů a 50 tanků. Už na Zbraslavě se postup pro odpor obránců pozdržel, o Lahovický most se bojovalo celých 24 hodin. Po dobytí mostu se vojáci místo dalšího postupu věnovali plenění. Třetí proud postupoval po benešovské silnici, zmocnil se Krče, Pankráce a Michle, dál se také nedostal. Jedinou, která se skutečně Prahou probila, byla protiletadlová skupina generála Reimana. To co z něj zbylo, odešlo v noci na 9. května k Američanům. Sám generál štěstí neměl, byl následně vydán Sovětům.

Památník květnových událostí roku 1945 v Lahovicích

Případ „Němé barikády“, hrdinství obránců

Trojského mostu, je také patřičně znám. Dlouho bránili k průniku vojsk do Prahy ze severo-východu. Nacisté se přes jednotlivé barikády probíjeli i tak, že před sebou hnali ženy a děti, vyhnávané z domů. Následně přinutili obránci i tak rukojmí k rozebrání barikády a uvolnění průchodu. Češi to mohli dělat také, bylo dost zajatých Němců, které mohli postavit před barikády, ale neudělali to, nemáme se za co stydět.

Ceská národní rada vydala naopak pokyn – nikoho nesuďte, od toho budou lidové soudy. Samozřejmě, po skončení bojů byly excesy, tomu se zabránil nemohl. Můj osobní názor je, že je neprovádět ti, kteří sami trpěli, ale především lidé zbabělí, kteří měli mnohdy „máslo na hlavě“ a snažili se prokázat „revolučnost“. (Na střední škole v Praze, kde jsem studoval, učil profesor, o kterém vyšlo teprve koncem padesátých letech najevo, že byl konfidentem gestapa a v revolučních dnech zavraždil svého řídícího důstojníka i s celou jeho rodinou.) Je to totiž jeden z nepěkných rysů lidské povahy. I dnes se nejzajímější antikomunisté rekrutují z těch, kteří dřívějšímu režimu nějak sloužili. Viděl jsem na internetu obrázky, jak postarší pionýr s rudým šátkem a pod komunistickými symboly nadšeně recituje oslavné verše. Podoba s dnešním panem Kalouskem je naprostá. Pravda, pěpýchovou vilu či vlastně moderní zámek v Bechyni, by si za recitaci nevysložil.

Vratíme se do Prahy. Naši železničáři patřili k nejdovážnějším pracovníkům odboje. Mohli se pohybovat z místa na místo, leccos důležitého zjistili. Ti z nynějšího **Masarykova, tehdy Hybernského**, byli na povstání dobré připraveni, shromáždili malý zbrojný arsenál. Přemohli strážné, ovládli nádraží i celé jeho okolí. Nádraží se stalo cílem zuřivých útoků, bylo celé zničeno, přesto obránci stále odolávali. V areálu se nacházel v době bojů také německý lazaretní vlak. V noci ze 7. na 8. května přinutili velitele vlaku ke kapitulaci a předání zbraní. Útok děl a tanků Tygr však s puškami neodolali. Valoni z SS divize Viking nádraží během osmého května dobyli, osvobodili vězňy a získali zpět všechny zbraně. Spolu s „marody“ lazaretního vlaku na místě popravili 52 zajatých nádražáků. Adolf Braniald o tom příše v novelce „Lazaretní vlak.“ Při bojích padlo dalších 96 statečných mužů. **148 jmen je vepsáno ve vestibulu Masarykova nádraží,** památka na ně je stále udržována a živá.

Už byla řeč o **pancérkových vlcích**. I když to byla zbraň, která už zastarala, sehrála svou úlohu i při povstání českého lidu. V Dušníkách na Kralupsku se povstalcům dohodli s velitelem vlaku. Za volný odchod k Amíkům jim předali vlak se vším vybavením. Vlak pak sehrál na trati mezi Prahou a Kralupy cennou úlohu. Ve Vršovicích vytvořili a vyzbrojili z kořisti vlastní český vlak. Údajně takových vlaků s názvy jako Sokol či Orlík operovalo víc. Příště už kapitoly o povstání dokončíme

Pavel Hruban

Zveme Vás na prvomájovou demonstraci KSČM od 9 hodin na náměstí Sítná KLADNO

1918 - 2018

Projevy, levicový tisk, suvenýry, občerstvení, setkání s přáteli. Hudební skupina „Variace“

BLAHOPŘEJEME

- ❖ ZO KSČM Kamenné Žehrovice srdečně blahopřeje s. Vladimíru SKOŘEPOVI, který dne 20. dubna oslaví jubilejní 65. narozeniny. Do dalších let přejeme pevně zdraví, hodně štěsti, osobní pohodu a životní jistotu.
- ❖ ZO KSČM Žilina srdečně blahopřeje soudružce Jaroslavě STECKOVIČOVÉ, která dne 21. dubna oslaví neuvěřitelné jubilejní 85. narozeniny. Do dalších let přejeme ještě hodně zdraví, štěsti, osobní spokojenosť a pohodu.

K blahopřání se připojuje i OV KSČM Kladno a děkuje za práci pro stranu